

USVI ETNA

STUDIEVERENIGING ITALIAANSE TAAL EN CULTUUR

Cari Etnini,

De kerstbomen zijn opgetooid, het kerstmenu is bedacht, de kerkklokken luiden en het is behaaglijk warm in huis: de feestdagen staan voor de deur. De komende vrije weken zijn een goed moment om familie en vrienden op te zoeken, nieuwe recepten uit te proberen en eindelijk aan de schuldstapel van boeken naast je bed te beginnen. Ik kan niet anders dan iedereen te bedanken voor het afgelopen jaar. Dit succesvolle jaar is enkel en alleen te danken aan het enthousiasme van de leden: van een onvergetelijke lustrumreis tot daverende feesten. Grazie di cuore voor iedereen die dit jaar ook maar op een of andere manier hieraan heeft bijgedragen. In het bijzonder wil ik mijn medebestuurders Flore, Fabio en Luna bedanken voor hun inzet en gezelligheid. Zij maken mij een voorzitter die met recht trots kan zijn op zijn bestuur! Met deze laatste nieuwsbrief van het jaar luidt Etna de kerstvakantie in. Ik wil iedereen een periode van rust, warmte en genegenheid wensen, hetgeen soms in de hectiek van de hedendaagse samenleving verloren lijkt te gaan. Geniet van deze vrije weken en al het goeds gewenst voor het nieuwe jaar!

Un caro saluto, Valentijn

A Christmas Borrel – door Flore

Na enige tijd kon het weer: een Kerstborrel. Anderhalf week voor Kerst kwamen met z'n allen bij elkaar; de studenten, docenten en wij van Etna natuurlijk. Het was een avond vol gezelligheid, lekker eten en Laura Pausini. In het begin van de avond had iedereen een aperol spritz in hun linkerhand en in de rechter hun telefoon om zo mee te kunnen doen met de Kahoot quiz over Sicilië; een activiteit die georganiseerd was door de reiscommissie. Terwijl iedereen op het punt stond om in tweetallen driftig te strijden voor een nietszeggend podiumplek, was dit voor mij (Flore) tevens het moment om mijn zelfgemaakte taart te promoten. Het werkte wel, want nadat ik zeker tien keer had gevraagd en ook iemands creditcard had gegijzeld, is de taart wel opgegaan. Dus bij deze: mocht iemand geïnteresseerd zijn in mijn befaamde notenkarameltaart, stuur me een berichtje. Na de zinderende en zenuwslopende Kahootquiz, ging men weer verder met klessebessen, eten, drinken en muizen spotten (lang verhaal, je moet erbij zijn geweest om het te snappen). Tegen het einde van de avond hoorde ik nog iemand zeggen: "bestia in letto" en dat was het moment om een einde aan de borrel te breien. Maar voordat we weg gingen, moesten we eerst even Laura Pausini zingen met z'n allen, ook al hadden we onze jassen al aan en stonden we eigenlijk op het punt te vertrekken. Pas nadat we onze longen uit onze lijfjes hadden gezonden bij La Solitudine, gingen we de kou trotseren. Het was buiten zeker wel onder de 0 graden, maar toch was er een bepaalde warmte.

Of het nou kwam door alle gezelligheid en liefdevolle momenten, of door de alcohol, is nog maar de vraag. In ieder geval: bedankt iedereen voor jullie aanwezigheid en fijne feestdagen!

De Etna verjaardagskalender

Vanuit het bestuur en alle leden van Etna wensen we jullie een hele fijne verjaardag!

Buon compleanno!

Tom Hartgers
18 januari

Lucia Tacchetti
19 januari

Camille Hul
24 januari

Reinier Speelman
25 januari

Gesù è nato a Utrecht – Valentijn

Toen San Francesco d'Assisi in 1223 voor het eerst een levende kerststal creëerde had hij ongetwijfeld geen idee welke eeuwenlange traditie dit tot gevolg zou brengen. Volgens het verhaal zou San Francesco tijdens de kerstmis levende dieren toegevoegd hebben met als doel een letterlijke komst van het kindje Jezus te ensceneren. Dit werd een populaire traditie en men begon dit na te doen. Wegens logistieke redenen werden echter levende figuren langzaamaan vervangen door houten beelden, want het was nogal een inspanning om een aantal uur een levende kersstal in toom te houden. In de eeuwen die volgen worden die houten beeldjes kleiner vanwege de hanteerbaarheid en de mogelijkheid om een kerststal in huis te zetten. Een belangrijke uitvinding wordt het gebruik van ijzerdraad – omwonden met touw – voor het maken van de lichaampjes van de poppen. Dit maakt het mogelijk om de poppen te bewegen en in verschillende posities te zetten. De hoofdjes, handjes en voetjes blijven echter van terracotta of hout. In Napels ontstaat, vooral in de 18e eeuw, een heuse economie rondom deze vernieuwde kerststallen. Aangemoedigd door koning Carlo III wordt de Napolitaanse kerststal meer dan slechts de benodigde figuren van Maria, een os, een ezel en een zwik herders. De 'standaard' figuren worden uitgebreid met allerlei types: van marktlui tot herbergiers, van spelende kinderen tot hoeren. Het is de Napolitaanse kerststal geworden zoals we hem nu kennen.

Tegenwoordig zijn er niet veel 'complete' Napolitaanse kerststallen meer over. De mooiste bevinden zich in het koninklijk paleis in Caserta en in het San Martino klooster bij Napels. Enkele noemenswaardige musea zoals de MET in New York bezit ook een Napolitaanse kerststal. Daarom is het heel bijzonder dat Museum Catharijneconvent in Utrecht een Napolitaanse kerststal heeft kunnen aankopen met meer dan 600 beelden. Deze zijn gerestaureerd en nu te bewonderen in de Catharinakathedraal bij het museum. Waar de Napolitaanse kerststal zich typeerde door zijn situering in Napels, is deze kerststal in Utrecht gesitueerd. De Domtoren en de Winkel van Sinkel domineren de compositie.

Je kan van heel dichtbij naar deze kerststal kijken en zo de stoffen en kleding van alle poppen goed bekijken. Ik raad dan ook zeker aan om deze kerstvakantie langs te gaan om dit schouwspel te bewonderen. Tot 8 januari is er de mogelijkheid om langs te gaan en de toegang is gratis. De Bijbel zegt dat Jezus geboren is in Bethlehem, maar de Napolitanen zeggen ook wel: Gesù è nato a Napoli. Vanaf nu kunnen we hier ook zeggen: Gesù è nato a Utrecht. Buon Natale.

Una ricetta di natale da Luisa Meroni

Non c'è Natale senza Panettone o senza Pandoro, la discussione su quale dei due sia il migliore è aperta e alla fine ognuno ha la sua preferenza! Ma che preferiate il Pandoro o il Panettone, (io tifo decisamente per il Pandoro) la crema di mascarpone per 'pucciarci' dentro una bella fetta è una scelta obbligata (tra l'altro potete usare anche la crema di mascarpone per riempire i datteri! :) Eccoli allora la ricetta (e potete anche usare le uova pastorizzate!).

Ingredienti:

- 400 gr. Mascarpone
- 120 gr. Zucchero
- 4 Uova
- 1 bicchierino di Rum

Preparazione:

Mettete i tuorli in una ciotola insieme allo zucchero e montateli con le fruste elettriche fino a che diventeranno bianche e spumose.

In un'altra ciotola lavorate il mascarpone con il rum (basta un cucchiaino, non serve montare) fino a quando sarà ben amalgamato.

Montate a neve fermissima gli albumi.

Amalgamate il mascarpone con il rum al composto di tuorli e zucchero delicatamente e quando sarà tutto omogeneo unite anche gli albumi montati a neve mescolando con una spatola dal basso verso l'alto in modo che non si sgonfi eccessivamente.

Mettete la crema al mascarpone nelle coppe insieme al panettone o al pandoro oppure tagliate panettone o pandoro a strati e farcitetelo.

De schuldstapel van Luna

Ook op mijn nachtkastje is langzaam de toren van Pisa aan het ontstaan en deze wordt alleen nog maar groter en schever. Het feit dat ik zaterdag in een boekenwinkel werk en dus constant verleid word om iets mee naar huis te nemen, helpt ook niet echt mee, maar ik moet zeggen dat het wel heerlijk is om omringd te zijn door al deze boeken. Ook heb ik een boekenabonnementje en krijg ik wel eens onverwacht een cadeautje op de stoep met een boek erin die de boekverkoper (toevallig ook mijn werkgever) vindt passen bij mij. Ik raad dit iedereen aan want op deze manier lees je ook eens boeken die je voor jezelf niet zou uitkiezen, maar het toch waard zijn om te lezen. Dus let me know als je ook zo'n abonnement wilt afsluiten, dan regel ik dat:).

Ik ben iemand die tegelijkertijd in vijf verschillende boeken aan het lezen is. Overal lees ik een paar hoofdstukken uit en dan weer naar de volgende. Alleen als ik helemaal op kan gaan in een boek, dan werkt het verslavend en heb ik het binnen een tel uit. Ik volg nu een cursus over de hoogtepunten van de klassieke literatuur en natuurlijk heb ik hiervoor de *Ilias* moeten lezen. Wie wel van Griekse mythen houdt, maar nog wordt tegengehouden omdat het Homerus is die het geschreven heeft, of Vergilius, laat je er niet door weerhouden want het zijn echt verhalen die je minimaal één keer in je leven moet lezen. Gelukkig hoef ik van de *Ilias* nog maar een stukje en de *Aeneas* heb ik ook bijna uit. Alleen nog de *Odyssee* en dan mogen ze van mijn schuldstapel af.

De zwarte koningin van Catharina Botermans is zo'n boek dat ik van mijn abonnementje heb gekregen. Het speelt zich af in 1580 aan het Frans hof waar Catherine de' Medici (de dochter van Lorenzo de' Medici) koningin is. Het gaat over macht en corruptie en het zit vol met intriges. Normaal zijn historische romans niet zo mijn ding, maar aangezien het wat met Italië te maken heeft, ben ik wel benieuwd.

Stiekem ben ik echt een fantasy lezer en zit ik net een paar hoofdstukken in het tweede deel van de Daëvabad-serie, de *Koperen koningin*. Het heeft alle elementen van een goed fantasy-boek en deel één vond ik heel verassend. Het voelde namelijk heel vernieuwend, iets wat met een fantasie boek nog wel eens lastig is om te ervaren. Het speelt zich af in het achttiende-eeuwse Egypte, met geesten, djinns en een hele magische wereld die verborgen ligt. Een Italiaans boek dat ik op mijn schuldstapel heb liggen is *Eppure cadiamo felici*. Enrico Galiano is een Italiaanse schrijver en is docent op een middelbare school in het noorden van Italië. Hij schreef *De bijzondere woorden van Gioia* over een meisje van 17 dat anders is dan haar klasgenootjes en ze praat alleen met een vriendin die in haar hoofd bestaat. Op een dag ontmoet ze iemand en hier kan ze wel goed mee praten en langzaam leren ze elkaar beter kennen. Een collega van mij vond het een prachtig verhaal en daarom heb ik het afgelopen zomer in Umbria gehaald omdat ik het wel graag in de originele taal wilde lezen. *Zeven talen in zeven dagen* (kijk foto) is ook een aanrader voor elke taalliefhebber!

De kerstman, één ontmoeting verwijderd – Fabio

O vriend wat word je viezig, hariger, te oud
Je bent laat, thuis al daar moest je toch zijn
Je blik is zo simpel, je toekomst te koud

Van papier zo zwak, haal je hem tevoorschijn
Nee maar kijk eens hier, gister was toen jaren
Hulp is toch te veel, geen een hand naar die pijn

Een eenzaam gezicht op dak te zien varen
Zinkend in zand van donkere gedachten
Vies zijn de terrassen van oud, te garen

Een joviale melodie laat je wachten
Een schim zo klein, daar moet het geruis ontstaan
Geluid, stoppen kan het onbewust smachten

Als condens op een raam, ben je aangedaan
Tien lentes glimlach daar, een traan hier, o jij
Emoties die je jaren vermeed, bestaan

De schim die zich verkleedt als jongeman, blij
Een dansje, een hup, de knaap zal niet blijven
Een moment, een tijd, zoals altijd, vóórbij

De afgelopen memorie laat je drijven
Op een boot van ongezuiverd fortuin in
Het meer waar je zult lachen en zult blijven

Postduif perikelen in het pleurisweer – Flore Nolet

Als bestuur vonden we het dit jaar wel leuk om een kerstkaart te maken en die dan naar andere verenigingen van geesteswetenschappen te sturen. Na onze vergadering van dinsdag besloten Luna en ik (Flore) dat te doen. Met onze kaartjes gingen we eerst naar Janskerkhof; daar konden we een aantal kaartjes in de postvakjes stoppen. Daarna liepen we door naar Drift 21, we hebben daar een paar kaarten onder deuren van verschillende bestuurskamers geschoven. We hoefden alleen nog naar Kromme Nieuwegracht en Trans 10. Door het vieze weer gingen Luna en ik op postduivenpad. We waren zo blij dat het allemaal wel soepel verliep, ook al regende het. Wij vonden dat we onze taak Kerstelfjes goed uitvoerden. Totdat we zagen dat we niet bij Kromme Nieuwegracht 80, maar 20 moesten zijn. Dus we moesten nog langer lopen door het pleurisweer. Ineens was postduif

(of Kerstelfje) spelen niet zo leuk meer. Als een stel kletsnatte Kerstelfjes hadden we eindelijk de postvakjes gevonden, nu alleen nog maar naar Trans 10. Eenmaal daar aangekomen, werd ons geduld opnieuw getest. Blijkbaar is het sorteren van postvakjes op alfabetische volgorde best lastig voor jan en alleman. We hebben daar zeker een kwartier besteed om acht kaarten af te leveren. Luna moest wel giechelen om het feit dat de namen 'Sonnenschein' en 'Stralen' onder elkaar stonden. Meestal houd ik van dit soort toevalligheden, maar mijn geduld was weg en ik wilde ook weg, dus ik was niet

meer in staat om mee te giebelen. Uiteindelijk is het ons wel gelukt om alle kaarten ergens een plekje te geven. Dit hele avontuur deed me toch een beetje denken aan de pizzeria perikelen in Perugia met Marije (zie nieuwsbrief mei 2022). Beide avonturen hebben mijn geduld op de proef gesteld, maar nu moet ik er om lachen en koester ik dit soort herinneringen. Dit zijn van die verhalen die je steeds zal blijven vertellen tijdens het Kerstdiner.

